

Min livshistorie.

Jeg har gennem min opvækst – af forskellige årsager, udviklet min personlighed med dependente karaktertræk. Det blev først klart for mig – alt for sent i 2004, men har gennem livet medført mange udfordringer for mig selv, og ikke mindst for min familie. På grund af det, har jeg truffet mange gode beslutninger og valg, men også mange, som burde have været anderledes.

Jeg er født i 1947 i Hylke præstegård ved Skanderborg, hvor jeg havde en tryk, og meget interessant opvækst.

I familien var der flere komplekse forhold, som jeg beskriver i mit foredrag, bl.a. forældrenes deltagelse i modstandsbevægelsen.

Vi drev i en årrække selv landbruget med fuld besætning og det arbejde, der ligger heri, såvel i stalden og på markerne. Her min bedstefar sammen med mor på høstarbejde.

Min skoletid foregik, af forskellige årsager, på forskellige skoler. Min interesse for skolen var ringe, og ofte fortsatte jeg med bussen forbi skolen til det lokale bibliotek, hvor jeg læste "National Geographic" og "Illustreret Videnskab". Det er stadig mine favoritter. Indtil jeg var 15 år, var mit liv alene i præstegården – i tilhørende have og skov. Far hjalp og inspirerede ofte til nybyggede legehuse og redskaber. I mine opvækstår, var det ham, der lavede de fantastiske stykker legetøj, jeg havde. Jeg husker specielt en traktor med selvbinder, der som motor havde batterier, så jeg kunne køre inde om aftenen i mørke. Den var lavet i hobbyrummet – i kælderen, hvor vi senere byggede modeljernbane, dukkehuse oa. Dette har fulgt mig gennem livet og givet videre til børnebørnene.

Sammen med mange kammerater byggede vi cykelstier i skoven, byggede huler i mergelgraven og på halmloftet. Vi havde vore kampe med drenge fra andre byer og havde en rigtig god tid der. Hvad der skete udenfor præstegården vidste jeg ikke meget om, og det var en ret voldsom oplevelse at erfare dette senere, da jeg "brød normerne". Jeg var tit til "belæring" på min fars kontor. Ugen på brevpresen, blev jeg hver gang belært om betydningen af. Min far har aldrig forstået mine egne beslutninger op gennem livet – det vigtigste for ham var, at jeg skulle læse på Universitetet for at blive til noget. Jeg gik ud af skolen i utide, og imod mine forældres ønske, fandt en læreplads, blev udlært tømrer, og byggede bl.a. et nyt hus til mine forældre. Straks herefter skulle jeg, som andre unge mænd være soldat. Jeg havde besluttet, at jeg ville opleve noget i livet, og senere, at min egen familie skulle have mange gode oplevelser og aktiviteter. Senere i min karriere arbejdede jeg hårdt for økonomisk frihed, til at kunne gå på pension som 50-årig. Dette var måske en fejl og for meget.

Især mine bedsteforældre betød meget for mig i min opvækst – de boede i Århus. Min farfar var togfører, og jeg havde mange ture med ham på en stol i førerhuset gennem Jylland og Fyn. Jeg var fra barns ben ofte på ferie der – fik poletter til sporvogne i Århus, og kørte ofte hele vejen gennem byen. Jeg stod af og fantaserede foran legetøjsbutikker. Senere i teenagerårene cyklede jeg de 30 km til dem og gik på opdagelse. Jeg havde aftener, hvor jeg pakkede aviser på Stiftstidende. Far købte en robåd til mig som lå i Skanderborg sø, og som jeg ofte sejlede i alene og med min bedstefar.

Vi var blandt de første der fik bil grundet min mors forældres bopæl hos os i et par år. Jeg "lånte" den ofte når jeg var alene hjemme – den skulle jeg alligevel vaske én gang ugentlig. Vi kørte på camping – de første år til Saxild Strand, og senere rundt i Europa med Gardasøen som favorit.

Jeg havde mange ture på knallert nu med vennerne. Jeg fik kørekort og havde lært Inge – min hustru at kende. Vi havde mange udflugter med vennerne, og mod betaling kunne jeg låne fars bil.

Da jeg skulle være soldat, blev jeg udtaget til sergentuddannelse, og søgte derefter til Militærpolitiet, skrev kontrakt for tre år, og havde en meget interessant tid med base i Ålborg. Jeg blev senere fast "udlånt" til den danske brigade, og flere gange sendt videre til Nato, med base i Rendsborg. Her bestod arbejdet i transportplanlægning af materiel og personer, eskortering, overvågning, bevogtningsopgaver mm. Flere hændelser, oplevelser og relationer fra denne tid, har fulgt mig op gennem livet.

Først i 2009 fandt jeg dybere sammenhænge og forklaring på flere af mine oplevelser og de hændelser, jeg har erfaret. Gennem samtaler med min nu afdøde far i 2009, fik jeg indsigt i begge mine forældres aktive deltagelse i modstandsbevægelsen i årene 1944 & 45. I journalist Peter Øvigs, og dagspressens dækning af illegal våbenproduktion hos Wejra i Ålborg, ejerskabet der, spionage og ulovlig våbenhandel til Iran, Blekingebanden i 1980-erne, gav nyttige "brikker" til mit puslespil og god forståelse af fortid.

Jeg/Vi blev gift og vi bosatte os i Nørresundby, men da min kontrakt med forsvarret udløb, flyttede vi til Vejle, hvor vi begge fik ansættelse hos Falck. Vi købte hus og fik to døtre.

Jeg følte nu behov for mere uddannelse og heraf også nye udfordringer for at afprøve min nye lærdom. Jeg havde herefter en lang karriere indenfor handel, herunder eksport og fik nye uddannelser. I 1976 købte vi et oliedepot – i 1978 et mere, som vi fusionerede og udbyggede. Vi solgte det hele i 1982 – en stor succes.

Gennem årene og børnenes opvækst har vi alle været meget aktive på og i vandet. Vi har været medlem i svømmeklub, surfere i den lokale klub, campingferier ved vandet overalt i Europa. Jeg har været aktiv kapsejler og deltaget i mange kapsejladser, korte som lange som gast. I en periode har jeg haft min egen sejljolle i Vejle Fjord – nu en lille jolle med motor til fiskeri.

Jeg havde stor lyst til indsigt og udfordringer i andre brancher, og måtte derfor igen gennemføre nye uddannelser. Det førte mig til gode stillinger i interessante virksomheder, og jeg var i den finansielle sektor i 18 år – Danske Bank-koncernen og senest i et ABN Amro-datterselskab. Denne virksomhed var jeg med til at udvikle fra starten i DK, men den skiftede ejere i 2003, og arbejdet ændredes.

I 2004 måtte jeg ned med stress. Jeg havde en længevarende sygdomsperiode, og jeg skiftede branche. Efter udredning, behandling, terapiforløb og en ny uddannelse til misbrugsbehandler, traf jeg nogle meget forstående mennesker, der havde interessante planer. Året efter var jeg med til etablering af et Behandlingscenter STIEN, for personer med afhængighed til medicin, alkohol mm.

Ud over den administrative del, var min store interesse undervisning og behandlingen - især behandling for de pårørende til klienter. Det var en vigtig del af mit job at gennemføre dette.

STIEN er i dag et af de bedste, og mest betydende på markedet, med et bredt udvalg af behandlinger – alle certificerede og godkendte af myndighederne. Uanset, at jeg gik på pension, med en "langsom" nedtrapning, er jeg fortsat tilknyttet.

Jeg genoptog maleriet for flere år siden, og har den glæde, at et af mine børn også har den interesse. Jeg afholder undervisning og holder foredrag, fisker fra min båd, vi kører på camping og rejser en eller to gange årligt. Vi har haft et sommerhus fra 2002 til 2018, hvor vi solgte det. Begge vore børn har sommerhuse, så vort behov for dette kan dækkes her, såvel ved vest- & østkysten som i Tyrkiet.

Jeg har søgt fællesskabet indenfor billedkunst i bl.a. KUNSTSKABET i Børkop, og arbejder meget her. Jeg har gennemført forskellige kurser i maleteknik, og har desuden eget atelier. Jeg deltager ofte i udstillinger – herunder censurerede, i kunstforeninger, og virksomheder.

Meget i mit liv, ville jeg, men min erfaring, have gjort anderledes. Uanset dette, kunne jeg ikke ønske meget anderledes, og fyldes ofte med glæde og taknemmelighed over de muligheder, som blev givet, og som jeg har udnyttet. Også her en **undskyldning** til dem, jeg gennem livet har såret eller svigtet.